

ясно да кажемъ, туй лице, на което черното було искамы да повдигнемъ ный днесъ, за да го прѣдставимъ прѣдъ очитѣ на публикѣтъ въ всичкѣтъ гнуснѣ голотѣ на неговѣтъ качественность, не е другъ освѣнъ бывшийтъ нѣкога діаконъ, а сега не знаемъ какъ и АРХИМАНДРИТЪ ГРИГОРІЙ, който по происхожденіе е единъ неизвѣстенъ Влашки изродъ, а по възращеніе — чиракъ и въспитаникъ на извѣстното онова прѣдъ народѣтъ ни духовно лице, Г.Г. Макаріополскаго Иларіона.

И колкото за Негово Прѣосвещенство, старецѣтъ на наименованното вече лице — ный не искамы да кажемъ друго освѣнъ, да го пожалимъ за неговѣтъ трудъ и стараніе що е положилъ за неговото изучваніе, и да окаемъ и него и народѣтъ за тѣзи злочестинѣ дѣто ся е тѣй докарало, щото прѣзъ рѣкѣтъ на Н. Прѣосвещенство да ся промѣкне въ лоното на новоустрояемѣтъ ни Черквѣ такъвъ единъ безнравственъ и безхарактеренъ служителъ или подобръ извергъ какъвѣто е, Архимандритъ Григорій.

Не отъ зависть, не отъ мщеніе нѣкакво кѣмъ туй извѣстно вече на читателитѣ лице, което по дѣлата и поведеніето си не заслужва даже ни най малкото вниманіе на който и да е почтенъ чловѣкъ, но отъ ревность за доброто на нашѣтъ Черквѣ, отъ обязанность що има всякой право-